

prima instanță: M. Diacon
instanța de apel: N. Vascan, E. Clim, I. Cotruță

Î N C H E I E R E

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Cociug, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe acțiuni „Moldasig” împotriva lui Gheorghe Cociug cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe acțiuni „Moldasig”, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 12 noiembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 12 decembrie 2013, SA „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Cociug cu privire la repararea prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 06 februarie 2012 a avut loc un accident rutier cu implicarea lui Alexandru Niculiță, angajat al ÎCS „Lactalis-Alba” SRL, care conducea autoturismul de model Mitsubishi Canter, n/î HN AU 120, deținător de asigurare Casco la compania SA „Moldasig” și Gheorghe Cociug, care conducea automobilul de model Ford Tranzit, cu n/î K MZ 007.

Indică că vinovat de producerea accidentului și cauzarea prejudiciului material a fost recunoscut Gheorghe Cociug, care la momentul accidentului rutier nu dispunea de contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă valabil.

La 25 mai 2011 de către SA „Moldasig” a fost întocmit procesul-verbal de constatare și evaluare a pagubelor nr. D/CASCO/12-202, prin care au fost stabilite deteriorările aduse automobilului accidentat, de model Mitsubishi Canter, n/î HN AU 120.

Conform devizului de calcul întocmit de specialistul companiei „Moldasig” SA, suma despăgubirii de asigurare pentru repararea automobilului constituie 20561,26 lei.

Menționează că în baza contractului de asigurare și a ordinului directorului general nr. 1090-02 din 19 februarie 2012, „Moldasig” SA a achitat despăgubirea de asigurare în mărime de 20561,26 lei beneficiarului despăgubirii de asigurare.

Sușține că în scopul soluționării amiabile a litigiului, în adresa pârâtului a fost expediată pretenția nr. 1942 din 04 iulie 2012, cu propunerea de a repara benevol prejudiciul material cauzat, care însă a fost ignorată.

Solicită încasarea de la pârât a sumei de 20561,26 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 noiembrie 2013 acțiunea SA „Moldasig” împotriva lui Gheorghe Cociug cu privire la repararea prejudiciului cauzat a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014 a fost admis apelul declarat de SA „Moldasig”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea SA „Moldasig” a fost admisă și s-a încasat de la Gheorghe Cociug în beneficiul SA „Moldasig” suma de 20561,26 lei cu titlu de prejudiciu material și taxa de stat în sumă de 616,83 lei.

La 14 august 2014, în termenul prevăzut de lege, Gheorghe Cociug a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel.

Sușține că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că la momentul producerii accidentului rutier, el exploata izvorul de pericol sport, posesorul cărui este SRL „Crioledimus”, care i la încredințat pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu.

Afirmă recurentul că acțiunea înaintată de SA „Moldasig” nu poate constitui o acțiune în regres, deoarece nu a fost înaintată o acțiune de bază cu privire la încasarea sumei prejudiciului material cauzat de la SRL „Crioledimus”, iar ulterior, el urma să fie atras în proces, ca apoi SA „Moldasig” să solicite recuperarea prejudiciului material în ordine de regres.

Mai mult, instanța de apel nu a luat în considerație nici faptul SA „Moldasig” a refuzat atragerea în proces a posesorului izvorului de pericol sport, și anume, SRL „Crioledimus”.

Prin referința din 07 octombrie 2014, SA „Moldasig” a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gheorghe Cociug nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Gheorghe Cociug ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Gheorghe Cociug se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi